

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0047 van 17 augustus 2010
in de zaak 2010/0381/SA/3/0350

In zake: het **college van burgemeester en schepenen** van de **stad IEPER**

vertegenwoordigd door:
de heer Yann MERTENS, juridisch adviseur

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ludo OCKIER
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 3
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 14 april 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op datum van 25 maart 2010 waarbij het administratief beroep tegen de weigeringsbeslissing van 24 november 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ieper tot het inbuizen van een gracht (regularisatie) ontvankelijk en gegrond wordt verklaard en de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend volgens het ingediende plan.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 14 juli 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer Yann MERTENS die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Tiene CASTELEIN die *loco* advocaat Ludo OCKIER verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, meldt met een mailbericht van 13 juli 2010 niet op de zitting te zullen verschijnen en bevestigt de standpunten ingenomen in haar nota. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en derhalve van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■ vraagt met een op 14 juni 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 23 juni 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. HOEDANIGHEID VAN DE VERZOEKENDE PARTIJ

In het beschikkende gedeelte van haar beslissing om in rechte op te treden voor de Raad van 13 april 2010 doet de verzoekende partij het volgende gelden:

“...
Op basis van deze overwegingen besluit het College beroep in te stellen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen de beslissing van de Deputatie... en ook de schorsing van deze beslissing te vragen
...”

Onverminderd de inhoud van de beslissing van 13 april 2010 diende de Raad, gelet op de redactie van het verzoekschrift van 14 april 2010, vast te stellen dat er twijfels zouden kunnen bestaan omtrent de hoedanigheid waarin de verzoekende partij haar beroep heeft ingesteld.

Met andere woorden, treedt de verzoekende partij conform de artikelen 57, §3, 9° en 193 Gemeentedecreet op als vertegenwoordiger van de stad Ieper? Of dient de vordering van de verzoekende partij, gelet op de artikelen 4.7.20 VCRO en volgende, artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO en artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet, aangemerkt te worden als een eigen vordering van de verzoekende partij?

Om elk mogelijk misverstand te vermijden heeft de Raad de verzoekende partij op de openbare terechtzitting van 14 juli 2010 ambtshalve geconfronteerd met vermelde vraagstelling teneinde aldus absolute zekerheid te verwerven omtrent haar precieze hoedanigheid.

De verzoekende partij heeft vervolgens uitdrukkelijk bevestigd dat het verzoekschrift werd ingediend conform de beslissing om in rechte op te treden van 13 april 2010. De tussenkomen- de partij heeft ter zake geen opmerkingen of bezwaren gemaakt.

Gegeven het voorgaande is de Raad van oordeel dat in deze zaak het college van burgemeester en schepenen van de stad Ieper als verzoekende partij dient aangemerkt te worden en dat de voorliggende vordering is gebaseerd op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO en aldus als een eigen vordering dient beschouwd te worden.

V. FEITEN

Op 30 september 2009 (datum van het ontvangst- en volledigheidsbewijs) dient de tussenkomen- de partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*het inbuizen van een gracht (regularisatie)*”. De aanvraag heeft betrekking op een perceel gelegen te 8900 Ieper (Brielen), [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

Het perceel is, zoals blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan Ieper-Poperinge, gelegen in agrarisch gebied. Het perceel is niet begrepen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het advies van de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling West-Vlaanderen van 26 oktober 2009 is gunstig. Het advies van de Technische Dienst van de stad Ieper van 17 november 2009 is ongunstig.

In haar verslag van 19 november 2009 doet de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar met betrekking tot de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening het volgende gelden:

“ ...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Het betreft een regularisatieaanvraag voor inbuizen van een niet ingeschreven waterloop in functie van landbouwdoeleinden. De percelen zijn gelegen ten noorden van de dorpskern van Brielen ([REDACTED]). De [REDACTED] zelf is een smalle gemeenteweg.

De aanvrager heeft de niet ingeschreven waterloop die zich bevond op de grensovergang tussen de percelen 203 (in eigendom) en 258r (in pacht) over een lengte van 65m80 ingebuisd om landbouwvoertuigen een vlottere toegang toe te laten.

Watertoets

Het perceel ligt niet in een recent overstroomd gebied.

Aan de oorsprong van de gracht werd een controleput aangelegd die het mogelijke oppervlaktewater van de percelen kan opvangen om vervolgens via een pvc-buis af te voeren richting Wannebeek.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Uit het advies van de Stedelijke Technische Dienst blijkt dat het inbuizen van deze gracht in gaat tegen het beleidsprincipe opgegeven in het MINA-jaarprogramma 2009 van het decreet integraal waterbeheer.

Bovendien zou deze inbuizing geen enkel nut hebben voor het bereiken van het perceel.

Gelet op de watertoets:

De provinciale stedenbouwkundige verordening op het overwelden van baangrachten omschrijft in art. 4: de stedenbouwkundige vergunning kan enkel verleend worden met het

doel om toegang te verlenen tot een perceel of voor werken van algemeen belang, zoals bedoeld in artikel 103 van het decreet. In artikel 5 wordt dan ook omschreven dat slechts één overwelving toegestaan wordt per kadastraal perceel, deze overwelving mag slechts 5 m bedragen en kan op gemotiveerd verzoek tot 7.5 m toegestaan worden.

Deze aanvraag heeft tot doel de weg die parallel loopt met de gracht te verbreden. De inname van de grond ter verbreding van de weg kan eveneens van het landbouwwand afgenomen worden. De aanvraag voldoet niet aan de provinciale stedenbouwkundige verordening.

Algemene conclusie:

Uit de bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

Gegeven het verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar weigert de verzoekende partij op 24 november 2009 de stedenbouwkundige vergunning. Tegen deze beslissing tekent de tussenkommende partij op 24 december 2009 beroep aan bij de verwerende partij.

In haar verslag van 23 februari 2010 doet de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar betreffende het beroep van tussenkommende partij het volgende gelden:

“..."

3B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

...

Het dossier werd geweigerd door de gemeente omdat de aanvraag strijdig zou zijn met de provinciale stedenbouwkundige verordening op het overwelven van baangrachten. De raadsman van beroeper merkt terecht op dat deze verordening niet van toepassing is gezien het niet om een baangracht gaat. Het betreft geen gracht die parallel loopt met de weg.

De gracht die ingebuisd werd, is een niet-ingeschreven waterloop. Er is bijgevolg geen machtiging nodig bij de deputatie in toepassing van art. 14 van de wet van 28.12.1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen.

3C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Door het uitvoeren van de inbuizing zonder een vergunning aan te vragen wordt de overheid voor een voldongen feit gesteld. Gezien het om een reliëfwijziging gaat en om het plaatsen van een ondergrondse constructie is een stedenbouwkundige vergunning nodig.

Na het inbuizen werd het reliëf ter hoogte van de gracht terug aangevuld zodat beide percelen samen kunnen gebruikt worden voor landbouwdoeleinden. De inbuizing vormt geen ernstige aantasting van het omgevende landschap.

3D CONCLUSIE EN VOORSTEL

De aanvraag betreft het regulariseren van het inbuizen van een gracht die gelegen is tussen twee percelen. Het betreft geen baangracht en de gracht is niet gecategoriseerd.

De aanvrager wil beide percelen samen bewerken. De aanvraag staat bijgevolg in het teken van de landbouw en zorgt niet voor hinder voor de omliggende percelen. Via de inbuizing wordt ook de afwatering van een naastliggend perceel afgevoerd. De inbuizing vormt geen ernstige aantasting van het omgevende landschap en is verenigbaar met de goede plaatselijke aanleg.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt voor om het beroep gegrond te verklaren en de vergunning te verlenen.

...

Gegeven het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar beslist de verwerende partij op 25 maart 2010 om het beroep van de tussenkomende partij ontvankelijk en gegrond te verklaren en vergunning te verlenen volgens het ingediende plan.

Dit is de bestreden beslissing.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd met een aangetekende brief van 26 maart 2010 betekend aan de verzoekende partij. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van het besluit van 25 maart 2010 werd ingesteld met een aangetekende brief van 14 april 2010 zodat aangenomen moet worden dat het beroep tijdig werd ingesteld.

B. Schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij werpt op dat het voorliggende verzoek tot schorsing en vernietiging onontvankelijk is omdat de verzoekende partij, in strijd met artikel 4.8.16, §5 VCRO, geen afschrift van het verzoekschrift per beveiligde zending aan de tussenkomende partij (en aan de verwerende partij) zou hebben gestuurd.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat uit de door de verzoekende partij voorgelegde stukken niet blijkt of zij inderdaad heeft voldaan aan de in artikel 4.8.16, §5 VCRO vervatte kennisgeving van het verzoekschrift aan de verwerende partij en aan de begunstigde van de stedenbouwkundige vergunning, in deze zijnde de tussenkomende partij.

De Raad is echter van oordeel dat de schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering aangezien de bedoelde kennisgeving louter ter informatie geschiedt en derhalve, in tegenstelling tot de betekening conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO, geen rechtsgevolgen creëert in hoofde van de verwerende partij en eventuele belanghebbenden, zoals de begunstigde van de stedenbouwkundige vergunning.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

De verwerende partij, zij het niet uitdrukkelijk, en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende het beroep omdat het verzoekschrift geen omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur zou bevatten en evenmin van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften, of beginselen zouden geschonden worden.

Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringen zich, gelet op hun aard, slechts op wanneer zou blijken dat de voorwaarden om de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit echter niet het geval.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet afgeleid worden dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“... ”

Verzoeker is van mening dat het verder blijven bestaan van de inbuizing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudt. De grond blijft verder verschralen en uitdrogen. De uiterst belangrijke natuurbiotop die het voorheen was wordt onherstelbare schade toegebracht. Des te langer deze toestand bestaat, des te moeilijker en uiteindelijk onmogelijk het wordt om de biotoop in zijn oorspronkelijke staat te herstellen. Een ander moeilijk te herstellen ernstig nadeel is de imminente dreiging van overstromingsgevaar. Het belang van het behoud van deze natuurlijke afwatering is gebleken tijdens de overstromingen van 3 en 4 juli 2005: er waren toen significante overstromingen op de akkers aan weerszijden van de Kervelbeek ter hoogte van de inbuizing door de [REDACTED]. Hierover werd een schaderapport opgemaakt (o.m. teelten van ui werden door de wateroverlast vernietigd). De terreinen rond de beek liggen dus wel binnen recent overstromingsgebied (zie stuk nr. 15 en 16 in bijlage). Enkel de schorsing van de bestreden beslissing kan verhinderen dat er verdere schade ontstaat en dat het gevaar voor overstromingen in het gebied drastisch wordt verminderd.

“... ”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“... ”

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van deze procedure waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partij, in casu de deputatie van de provincie West-Vlaanderen, tot een minimum teruggebracht worden, moet het moeilijk te herstellen ernstig nadeel duidelijk aangetoond worden.

In dat opzicht dient verzoekende partij voldoende feiten en gegevens aan te voeren, waarom het ernstig nadeel ingevolge de bestreden beslissing, zou kunnen worden gerealiseerd en bovendien nog moeilijk zou kunnen worden hersteld, indien de vordering zou worden onderzocht volgens de gewone vernietigingsprocedure.

In casu voert verzoekende partij aan dat het MTHEN bestaat uit het feit dat aan de natuurbiotop onherstelbare schade wordt toegebracht en wordt er verwezen naar “de imminente dreiging van overstromingsgevaar”.

Echter verzuimt verzoekende partij dit met concrete en feitelijke gegevens aan te tonen.

Inzake het overstromingsgevaar wordt weliswaar verwezen naar overstromingen van 3 en 4 juli 2005. Het is echter voor verwerende partij een raadsel hoe de opgeworpen overstromingen een gevolg kunnen zijn van de bestreden beslissing.

Met andere woorden, er is hoegenaamd geen causaal verband tussen de bestreden beslissing enerzijds en het ingeroepen nadeel anderzijds. Nochtans moet het MTHEN het rechtstreekse gevolg zijn van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing waarvan de schorsing wordt gevraagd (R.v.St., 18.02.1998, nr. 71.915) en mag het opgeworpen nadeel niet voortvloeien uit een toestand die reeds bestond voor het bestreden besluit werd genomen (R.v.St., 08.12.2009, nr. 198.645)

Aangezien de inbuizing reeds is gerealiseerd – de bestreden beslissing betreft een regularisatievergunning – is er hoegenaamd geen sprake van een direct causaal verband tussen de bestreden beslissing en de aangevoerde nadelen. In dat opzicht valt ook niet in te zien hoe de schorsing van de bestreden beslissing de opgeworpen nadelen zou kunnen verhinderen of ongedaan maken. (R.v.St., 9 oktober 2008, nr. 186.977; 6 oktober 2009, nr. 196.661)

Bovendien moet het MTHEN voor verzoekende partij persoonlijk zijn. Het nadeel voor de gemeentelijke overheid is persoonlijk, indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee de overheid is belast, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt. Het nadeel is bovendien ernstig en moeilijk te herstellen wanneer de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten dermate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als gemeentelijke overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. (R.v.St., 22 januari 2008, nr. 178.797; 22 januari 2008, nr. 178.798; 13 oktober 2008, nr. 187.008; 17 november 2008, nr. 187.969; 1 juli 2009, nr. 194.983; 6 oktober 2009, nr. 196.661; 6 november 2009, nr. 197.643; 4 december 2009, nr. 198.573) Deze stelling wordt eveneens bevestigd door uw Raad (zie arrest S/2010/0018 van 21 april 2010)

In casu voert verzoekende partij op geen enkele concrete wijze aan in welke mate de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang zou brengen.

Tenslotte moet worden gewezen dat de opgeworpen nadelen niet het gevolg mogen zijn van het eigen optreden van verzoekende partij. Verzoekende partij haalt graag aan eerste verdediger te zijn van het algemeen belang, doch achtte het niet eens nodig om haar standpunt te komen verdedigen op de hoorzitting. Ook de summiere en zelfs foutieve motivering van haar beslissing in eerste aanleg, is de oorzaak dat de aanvrager administratief beroep heeft ingesteld bij verwerende partij. Ook hier moet worden vastgesteld dat de opgeworpen nadelen niet het gevolg kunnen zijn van de bestreden beslissing, maar van een onzorgvuldig optreden van verzoekende partij.

Uit dit alles dient te worden geconcludeerd dat er hoegenaamd geen sprake kan zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

...

De tussenkomen partij voegt hieraan het volgende toe:

“ ...

a)

Zoals hierboven reeds uiteengezet haalt de verzoekende partij geen enkele geschonden wettelijke regeling, stedenbouwkundig voorschrift, of beginsel van behoorlijk bestuur aan.

De bestreden beslissing van verweerster dd. 25.03.2010 is dus volledig regelmatig.

Het ingediende verzoek tot schorsing van bovenvermelde beslissing dient om deze reden alleen al als onontvankelijk te worden afgewezen.

b) geen persoonlijk en ernstig nadeel

De opgeworpen nadelen betreffen geenszins persoonlijke nadelen voor verzoekende partij.

Uw Raad nam in haar arrest nr. S/2010/0018 van 21 april 2010 betreffende het persoonlijk nadeel van een gemeente aan dat :

“De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van een gemeentelijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een gemeentelijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.”

In casu wordt door de verzoekende partij geen concrete en precieze aanduiding gegeven over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, noch toont verzoekende partij aan op welke wijze de tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de uitoefening van de overheidstaak waarmee verzoekende partij belast is, zou verhinderen of bemoeilijken.

Bovendien zijn de door verzoekende partij aangehaalde vermeende nadelen niet ernstig.

▪ *Het verschrallen en uitdrogen van de grond valt niet voor aangezien de grond bewerkt wordt met landbouwdoeleinden. De grond is momenteel volledig bewerkt en ingezaaid met maïs.*

Het uitdrogen van de grond valt temeer niet te rijmen met een volgend aangehaald nadeel, namelijk het vermeende (onbestaande) overstromingsgevaar. Klaarblijkelijk is de grond toch voldoende rijk aan water.

In casu bestaan de akkers volgens de biologische waarderingskaart uit doorlaatbare lemige bodem. Van overstromingsgevaar is geen sprake, enkel een gewone plasvorming kan zoals steeds voorkomen. (stuk 10)

Verzoeker tot tussenkomst ziet eveneens niet hoe een inbuizing met een doorsnede van 20 cm zo een danige invloed kan hebben op de waterhuishouding van een akkerland van meer dan 5 ha.

De overstromingen van 2005 waar verzoekende partij naar verwijst dateren van voor de inbuizing van de beek (die plaatsvond in 2009) en kunnen dus geenszins een bewijs zijn dat de inbuizing overstromingen met zich meebrengt.

Ook vond deze overstroming geenszins plaats op de akkerlanden die aan de ingebuisde beek palen, verzoeker tot tussenkomst - begunstigde van de bestreden beslissing – bewerkt reeds lang deze beide percelen en heeft nimmer last gehad van een overstroming. Tevens heeft zij nimmer uien gekweekt op deze akkers.

Verzoekende partij beweert dat ten gevolge van de inbuizing er overstromingen plaatsvinden (dus per definitie na 2009), doch laat na hiervan enig bewijs naar voor te brengen dat dergelijk nadeel aantoont.

De gegevens met betrekking de door verzoekende partij vermelde overstroming zijn dus absoluut irrelevant.

In haar weigeringsbeslissing dd. 24.11.2009 haalt verzoekende partij trouwens zelf aan dat de aangelande percelen niet in overstromingsgebied liggen. (stuk 3)

Geen enkel perceel in de ruime omgeving staat aangeduid op de overstromingskaarten als overstromingsgevoelig of recent overstroomd gebied. (stuk 11)

▪ *De door verzoekende partij aangehaalde natuurbiotop is vanzelfsprekend niet aanwezig. Zijn aanwezigheid wordt nergens bewezen.*

Er was een smalle beek aanwezig, met in gras begroeide oevers, welke geen voldoende debiet had om enig macrobiologisch leven in stand te houden.

Dit maakt geenszins een te bewaren natuurelement uit.

Een inbuizing van 65,8m veroorzaakt geen onherroepelijke schade aan de natuurlijke omgeving, zeker nu er wel waardevolle waterlopen, graskanten en bomenrijen in de omgeving aanwezig zijn die onaangetast zijn en blijven.

In casu is geen enkel nadeel in hoofde van de verzoekende partij aanwezig, minstens zijn deze niet ernstig te noemen.

c) Geen moeilijk te herstellen karakter van het nadeel

Daarenboven kan er in deze zaak ook geenszins sprake zijn van een MTHEN bij onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing.

Zoals reeds vermeld betreft de aangevochten akte immers een regularisatievergunning die betrekking heeft op reeds uitgevoerde werken.

De toestand wijzigt derhalve niet door de uitvoerbaarheid van de regularisatievergunning, aangezien de vergunning de regularisatie van reeds in het verleden uitgevoerde werken betreft.

Mocht er sprake zijn van een werkelijk moeilijk te herstellen nadeel – quod certe non – dan kan een schorsing van de uitvoering van de beslissing, uit de aard van de beslissing zelf (regularisatie), het nadeel niet verhelpen of ongedaan maken. (R.v.St. arrest nr. 139.975 van 1 februari 2005.)

Het is duidelijk dat de door verzoekende partij aangehaalde moeilijk te herstellen nadelen niet concreet worden aangetoond, en zelfs van een fictieve aard zijn, en dat er in deze zaak geen MTHEN voorhanden is.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Het ingediende verzoek tot schorsing van bovenvermelde beslissing dient aldus als onontvankelijk, minstens ongegrond te worden afgewezen.

...

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag begrepen worden (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat persoonlijk en moeilijk te herstellen is en dat bovendien rechtstreeks moet voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing een regularisatievergunning is en dat de werken waarvoor een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend, zijn uitgevoerd. De Raad moet bijgevolg noodzakelijk tot de conclusie komen dat de vordering tot schorsing van de verzoekende partij, die in essentie is gericht op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zonder meer doelloos is. De door de verzoekende partij geschetste nadelen kunnen immers niet worden voorkomen door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Gelet op de vaststellingen zoals vervat in het vorige onderdeel, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 augustus 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW,   griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER